

Katowice, dnia

.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....

PISEMNA INTERPRETACJA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Prezydent Miasta Katowice działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3, w związku z art. 14b, art. 14c i art. 14k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017r. poz. 201 z późn. zm.) w związku z art. 2 ust. 3 pkt 3 oraz z art. 7 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2017r. poz. 1785 z późn. zm.)

postanawia

udzielić na wniosek
..... z siedzibą interpretacji przepisów prawa podatkowego uznając, iż Wnioskodawca jest zobowiązany do zapłaty podatku od nieruchomości, gdyż nieruchomość w części, w której Wnioskodawca jest jej posiadaczem nie podlega wyłączeniu z opodatkowania podatkiem od nieruchomości w oparciu o zapisy art. 2 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2017r. poz. 1785 z późn. zm.) oraz nie jest zwolniona z opodatkowania na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 6 przedmiotowej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

UZASADNIENIE

Dnia (data wpływu)
..... z siedzibą w zwrócił się do Prezydenta Miasta Katowice z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego w zakresie „obowiązku uiszczania przez podatku od zabudowanej nieruchomości położonej w kontekście art. 7 ust. 1 pkt 6 oraz art. 2 ust. 3 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (...)” z zapytaniem „Czy (...) jest zobowiązany do zapłaty podatku od użytkowanej przez siebie zabudowanej nieruchomości przy ul.”.

W zakresie opisu istniejącego stanu faktycznego Wnioskodawca wskazał, iż „..... jest użytkownikiem udziału w nieruchomości położonej Nieruchomość zabudowana jest Współwłaścicielami nieruchomości są i jest użytkownikiem udziału należącego do od Użytkownikiem udziału należącego do jest i zawarły umowę określającą sposób korzystania z nieruchomości. Zgodnie, każda ze stron umowy obowiązana jest do regulowania podatku od nieruchomości w wysokości odpowiadającej przypadającemu udziałowi w nieruchomości. składa zatem deklaracje podatkowe w odniesieniu do swojej części nieruchomości i we własnym imieniu występuje niniejszym o interpretację podatkową”. Ponadto Wnioskodawca wskazał, że „..... jest samodzielnym publicznym zakładem opieki zdrowotnej, który statutowo zajmuje się realizacją zadań z zakresu ochrony zdrowia nie prowadzi działalności gospodarczej i nie jest wpisany do Rejestru Przedsiębiorców KRS” zaznaczając, iż „Grunt użytkowany przez oraz budynek na nim posadowiony wpisane są do rejestru zabytków. utrzymuje i konserwuje działkę i budynek, dzięki czemu w chwili obecnej znajdują się one w bardzo dobrym stanie, zarówno estetycznym, jak i technicznym”.

Dalej Wnioskodawca powołał zapisy dwóch artykułów ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2017r. poz. 1785 z późn. zm.) tj.:

- o art. 2 ust. 3 pkt 3 zgodnie, z którym opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości nie podlegają nieruchomości lub ich części zajęte na potrzeby organów jednostek samorządu terytorialnego, w tym urzędów gmin, starostw powiatowych, urzędów związków metropolitalnych i urzędów marszałkowskich i
- o art. 7 ust. 1 pkt 6 zgodnie, z którym zwalnia się od podatku od nieruchomości grunty i budynki wpisane indywidualnie do rejestru zabytków, pod warunkiem ich utrzymania i konserwacji, zgodnie z przepisami o ochronie zabytków, z wyjątkiem części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej.

Podsumowując Wnioskodawca zwrócił się z zapytaniem „Czy w świetle powyższego stanu faktycznego oraz cytowanych przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych jest zobowiązany do zapłaty podatku od użytkowanej przez siebie zabudowanej nieruchomości przy ul.”.

W złożonym wniosku Wnioskodawca w sposób wyczerpujący wskazał własne stanowisko w sprawie oceny prawnej stanu faktycznego wskazując, iż „(...) nie jest zobowiązany do zapłaty podatku od nieruchomości; powinien korzystać z obu ww. podstaw nieopodatkowania gruntu będącego w użytkowaniu” uzasadniając, iż „Zarówno grunt, jak i budynek, użytkowane przez wpisane są do rejestru zabytków. od ... lat zajmuje się utrzymaniem i konserwacją gruntu i budynku. Co więcej poczynił szereg inwestycji na nieruchomości, np. podłączenie do sieci ciepłowniczej, wymiana instalacji. nie prowadzi jednocześnie żadnej działalności gospodarczej” dodając, że „(...) nieruchomość stanowi własność jednostek samorządu terytorialnego w postaci i stanowi natomiast samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej będący pod nadzorem: ustanowienie prawa użytkowania ww. nieruchomości na rzecz stanowiło realizację obowiązku przewidzianego w art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 30.08.1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz.U. Nr 91, poz. 408 z późn. zm. - nieobowiązująca na chwilę obecną)”.

Podsumowując własne stanowisko w sprawie oceny prawnej stanu faktycznego Wnioskodawca stwierdził, iż „Przekładając powyższy stan faktyczny na stan prawny uzasadniony wydaje się wniosek, że powinien korzystać ze zwolnień od podatku od użytkowanej przez siebie nieruchomości na podstawie zarówno art. 7 ust. 1 pkt 6, jak i art. 2 ust. 3 pkt 3 u.o.p.o.l.”.

Do złożonego wniosku Wnioskodawca załączył: wydruk z Krajowego Rejestru Sądowego stan na dzień - informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej Numer KRS:; wydruk z systemu teleinformatycznego Elektronicznej Księgi Wieczystej nr stan z dnia; kopię aktu notarialnego umowy ustanowienia prawa użytkowania z dnia; kopię z dnia w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego w sprawie nadania statutu wraz z załącznikiem - z dnia w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały i załącznikiem do w sprawie wraz z kopią załącznika do oraz kopię; kopie wraz z kopią załącznika do; kopię decyzji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w sprawie wpisania dobra kultury do rejestru zabytków oraz zestawienie pod nazwą W treści wniosku oraz w jego końcowej części wymieniona została jednakże kopia przedmiotowego dokumentu nie została dołączona do wniosku.

We wniosku Wnioskodawca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 14b ww. ustawy - Ordynacja podatkowa oraz uiścił opłatę za wydanie interpretacji w kwocie zgodnie z art. 14f niniejszej ustawy, a dowód wniesienia opłaty również załączył do wniosku.

Mając na względzie przedstawiony stan faktyczny oraz zaprezentowane przez Wnioskodawcę własne stanowisko w sprawie, podstawową kwestią, było przeanalizowanie obowiązujących przepisów prawa w zakresie problematyki zawartej we wniosku.

Podatek od nieruchomości należy do grupy podatków majątkowych i oznacza to, że jest podatkiem wiążącym się z posiadaniem gruntu, budynku, czy budowli. Obowiązek podatkowy i zasady opodatkowania podmiotów z tytułu posiadania nieruchomości normuje ustawa z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2017r. poz. 1785 z późn. zm.).

W przepisie art. 3 ust. 1 powołanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych określony został katalog podmiotów będących podatnikami podatku od nieruchomości. Zakres podmiotowy oparty jest o dwa elementy konstrukcyjne, tj. katalog osób, które mogą być potencjalnie podatnikami oraz obszar sytuacji, które muszą wystąpić, aby dany podmiot stał się podatnikiem. Zatem podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej, będące:

- 1) właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych, z zastrzeżeniem ust. 3;
- 2) posiadaczami samodzielnymi nieruchomości lub obiektów budowlanych;
- 3) użytkownikami wieczystymi gruntów;

- 4) posiadaczami nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części, stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli posiadanie:
 - a) wynika z umowy zawartej z właścicielem, Agencją Nieruchomości Rolnych lub z innego tytułu prawnego, z wyjątkiem posiadania przez osoby fizyczne lokali mieszkalnych niestanowiących odrębnych nieruchomości,
 - b) jest bez tytułu prawnego, z zastrzeżeniem ust. 2.

Z opisanego we wniosku stanu prawnego, jak i załączonych dokumentów, w tym aktu notarialnego umowy ustanowienia prawa użytkowania wynika, iż „(...) działając w imieniu, w oparciu o (...) ustanawiają na rzecz samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej pod nazwą: – na czas nieoznaczony, prawo nieodpłatnego użytkowania, przysługującego części w nieruchomości wpisanej do księgi wieczystej (...), a (...) działający w imieniu samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej pod nazwą: oświadcza, że na powyższe nieodpłatne użytkowanie wymienionego udziału w wyżej opisanej nieruchomości, wyraża zgodę”. Ponadto jak wskazano w przedmiotowym akcie notarialnym „(...) będzie korzystał z nieruchomości, w której udział oddany mu jest w użytkowanie zgodnie z przeznaczeniem oraz, że będzie na niej prowadził działalność zgodnie ze statutem”.

Powyższy akt notarialny oraz dokonany na jego podstawie wpis do księgi wieczystej nr potwierdzają, iż Wnioskodawca jest podatnikiem podatku od nieruchomości zgodnie z zapisami zacytowanego powyżej art. 3 ust. 1 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, gdyż przekazanie w nieodpłatne użytkowanie składników majątku, co do których własność przysługuje jednostce samorządu terytorialnego, powoduje przejście obowiązku podatkowego w podatku od nieruchomości na , jako posiadacza zależnego.

Jak to zostało wskazane przez Wnioskodawcę zgodnie z art. 2 ust. 3 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych ustawodawca wyłączył z opodatkowania nieruchomości lub ich części zajęte na potrzeby organów jednostek samorządu terytorialnego, w tym urzędów gmin, starostw powiatowych, urzędów związków metropolitalnych i urzędów marszałkowskich. Motywem wprowadzenia tego wyłączenia jest nieobejmowanie opodatkowaniem tych nieruchomości / ich części, które służą de facto realizacji zadań przez organy jednostek samorządu terytorialnego. Istotne dla ustalenia zakresu wyłączenia z przepisu powołanego powyżej jest wyjaśnienie wyrażenia ustawowego nieruchomości lub ich części zajęte na potrzeby organów jednostek samorządu terytorialnego.

Jak to zostało podkreślone w literaturze tematu, w tym w komentarzu Pana prof. dr hab. Pawła Broszkowskiego do art. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych „Użycie pojęcia potrzeby oznacza zindywidualizowanie w pewien sposób zakresu tego wyłączenia, gdyż powinno być ono dostosowane do konkretnych potrzeb organów danej jednostki samorządu terytorialnego. Przy czym nie należy tego określenia nieostrego rozszerzać na wszelkie potrzeby danej jednostki samorządu terytorialnego limitowane jej zadaniami. Chodzi bowiem wyłącznie o potrzeby konkretnych organów, a więc organów stanowiących i wykonawczych w danej jednostce samorządu terytorialnego, a nie jej jednostek organizacyjnych, które, realizując zadania, de facto zaspokajają potrzeby danej jednostki samorządu terytorialnego” (zamieszczonym w LEX).

Stanowisko powyższe potwierdza również linia orzecznictwa przyjęta przez Sady, w tym zawarta w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 06 kwietnia 2017r. (znak: II FSK 460/06), gdzie wskazano „Przez potrzeby organów jednostek samorządu terytorialnego, o których mowa w art. 2 ust. 3 pkt 3 należy rozumieć zapewnienie warunków funkcjonowania tych jednostek” oraz w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 stycznia 2011 r. (znak: II FSK 1542/09), w którym podkreślono, iż „potrzeb organów jednostek organizacyjnych nie można utożsamiać z potrzebami innych jednostek administracyjnych wykonujących zadania nałożone na samorządy z mocy ustawy”.

..... samodzielnie gospodaruje przekazaną w nieodpłatne użytkowanie nieruchomością, prowadzony jest w formie samodzielnego zakładu pokrywającego z posiadanych środków i uzyskanych przychodów koszty działalności i zobowiązania. Zatem biorąc powyższe pod rozwagę nie można zgodzić się ze stanowiskiem Wnioskodawcy, iż „powinien korzystać ze zwolnień od podatku od użytkowanej przez siebie nieruchomości na podstawie (...) art. 2 ust. 3 pkt 3 u.o.p.o.l.”. Powyższe wynika wprost z faktu, iż nie spełnia kryterium przedmiotowego wyłączenia, gdyż stanowi jedynie jednostkę utworzoną przez samorząd terytorialny natomiast zajmowana przeznieruchomość nie jest zajęta na potrzeby organów jednostki samorządu terytorialnego.

Odnosząc się do drugiej regulacji zawartej w art. 7 ust. 1 pkt 6, którą Wnioskodawca wskazuje jako podstawę uprawniającą go do zwolnienia wskazać należy, iż na jej podstawie zwalnia się od podatku od nieruchomości grunty i budynki wpisane indywidualnie do rejestru zabytków, pod warunkiem ich utrzymania i konserwacji,

zgodnie z przepisami o ochronie zabytków, z wyjątkiem części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej. Zastosowanie zwolnienia uwarunkowane jest zaistnieniem dwóch przesłanek pozytywnych, tj.: wpisaniem nieruchomości indywidualnie do rejestru zabytków oraz utrzymaniem i konserwacją nieruchomości zgodnie z przepisami o ochronie zabytków. Zwolnienie dotyczy wyłącznie części niezajętych na prowadzenie działalności gospodarczej.

Jak wynika z wniosku, zgodnie z decyzją w sprawie wpisania dobra kultury do rejestru zabytków, której kopia załączona została do wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, orzeka się „Wpisać do rejestru zabytków ”.

Zaznaczyć w tym miejscu należy, iż na podstawie przedłożonego przez Wnioskodawcę, wskazanego powyżej dokumentu domniemać można, iż jedynie budynek – „.....” objęto ochroną prawną polegającą na wpisie do rejestru zabytków.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wlkp. w wyroku z dnia 12 grudnia 2008r. (znak: I SA/Go 720/08) podkreślił, iż „zwolnienie obejmuje grunty i budynki charakteryzujące się tym, że na podstawie decyzji wydanej przez właściwy do spraw ochrony zabytków organ administracji publicznej zostały wpisane indywidualnie do rejestru zabytków. Zwrot „indywidualnie” należy rozumieć w ten sposób, iż wpis musi dotyczyć odrębnie gruntu i odrębnie budynku. Ustawodawca założył zatem taką możliwość, iż zwolnienie będzie dotyczyło jedynie budynku, pod warunkiem wpisania go do rejestru zabytków. Przepis ten nie pozwala na przyjęcie, iż wpisanie budynku do rejestru zabytków automatycznie powoduje uznanie gruntu pod tym budynkiem za zabytek objęty rejestrem zabytków, dając tym samym podstawę do zastosowania wobec tego gruntu zwolnienia przedmiotowego z przytoczonej wyżej regulacji ustawowej”.

Mając na uwadze powyższe, z uwagi na zakres zwolnienia obejmujący jedynie grunty i budynki wpisane indywidualnie do rejestru zabytków, opierając się na zapisach zawartych w decyzji wskazać należy, iż grunt wchodzący w skład nieruchomości nie został wpisany indywidualnie do rejestru zabytków, zatem nie może korzystać ze zwolnienia z opodatkowania podatkiem od nieruchomości na mocy art. 7 ust. 1 pkt 6 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

W zakresie budynku zajętego przez , który został indywidualnie wpisany do rejestru zabytków, pod warunkiem utrzymania go i konserwacji, zgodnie z przepisami o ochronie zabytków, będzie podlegał zwolnieniu z opodatkowania podatkiem od nieruchomości z wyjątkiem części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej.

Art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017r. poz. 2168) stanowi, iż działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Jak to zostało wskazane we wniosku: „..... jest samodzielnym publicznym zakładem opieki zdrowotnej, który statutowo zajmuje się realizacją zadań z zakresu ”. Powyższe potwierdzają również zapisy zawarte w statucie gdzie wskazano, iż „..... (...) jest podmiotem leczniczym niebędącym przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011r. o działalności leczniczej (...) prowadzonym w formie samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej”.

Na tym etapie rozpatrywania wniosku należy ustalić czy działalność prowadzona przez będący odpowiada definicji działalności gospodarczej zgodnie z zapisami powołanej ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Zgodnie z zapisami art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011r. o działalności leczniczej (Dz. U. 2016 poz. 1638 z późn. zm.) działalność lecznicza polega na udzielaniu świadczeń zdrowotnych. Natomiast zgodnie z ust. 2 działalność lecznicza może również polegać na promocji zdrowia lub realizacji zadań dydaktycznych i badawczych w powiązaniu z udzielaniem świadczeń zdrowotnych i promocją zdrowia, w tym wdrażaniem nowych technologii medycznych oraz metod leczenia.

Jak wynika z art. 4 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 powołanej powyżej ustawy o działalności leczniczej samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej jest innym podmiotem leczniczym aniżeli przedsiębiorcą, niemniej jednak w świetle przede wszystkim przepisów art. 44 (Podmiot leczniczy niebędący przedsiębiorcą udziela świadczeń zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych ubezpieczonym oraz innym osobom uprawnionym do tych świadczeń na podstawie odrębnych przepisów nieodpłatnie, za częściową odpłatnością lub całkowicie

odpłatnością), art. 45 (Wysokość opłat za świadczenia zdrowotne udzielane osobom innym niż wymienione w art. 44 ustala kierownik; Przy ustalaniu wysokości opłaty, o której mowa w ust. 1, kierownik uwzględnia rzeczywiste koszty udzielenia świadczenia zdrowotnego) i art. 52 (Samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej pokrywa z posiadanych środków i uzyskiwanych przychodów koszty działalności i reguluje zobowiązania) przedmiotowej ustawy o działalności leczniczej, jego działalność leczniczą uznać należy za działalność zarobkową.

Jednocześnie podkreślić należy, iż działalność prowadzona przez Wnioskodawcę jest działalnością zorganizowaną i ciągłą.

W ustalonej linii orzecznictwa, w tym między innymi w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 7 lipca 2015r. (znak: I SA/Gl 1154/14) oraz w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 24 lipca 2014r. (znak: I SA/Wr 208/14) podkreśla się, iż „w świetle definicji działalności gospodarczej zamieszczonej w u.s.d.g. działalność lecznicza (...) podlega kwalifikacji do kategorii działalności gospodarczej, ponieważ spełnia łącznie wszystkie wymienione wyżej kryteria działalności gospodarczej”.

Podsumowując nie można zgodzić się z Wnioskodawcą, iż „powinien korzystać ze zwolnień od podatku od użytkowanej przez siebie nieruchomości na podstawie (...) art. 7 ust. 1 pkt 6 (...) u.o.p.o.l”, gdyż przedmiotowe zwolnienie nie obejmuje gruntów i budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej, a dodatkowo z przedłożonych przez Wnioskodawcę dokumentów wynika, iż grunt wchodzący w skład nieruchomości nie został indywidualnie wpisany do rejestru zabytków.

Reasumując za nieprawidłowe należy uznać stanowisko Wnioskodawcy, zgodnie z którym „nie jest zobowiązany do zapłaty podatku od nieruchomości” na podstawie zarówno art. 2 ust. 3 pkt 3 jak i art. 7 ust. 1 pkt 6 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Powyższe wynika z faktu, iż jak to zostało dowiedzione w pierwszej części niniejszej interpretacji część nieruchomości, której Wnioskodawca jest posiadaczem zależnym nie jest w całości bądź w części zajęta na potrzeby organów jednostek samorządu terytorialnego, w tym urzędów gminy, starostw powiatowych, urzędów związków metropolitalnych i urzędów marszałkowskich oraz nie spełnia warunków zwolnienia z opodatkowania podatkiem od nieruchomości, którym objęte są grunty i budynki wpisane indywidualnie do rejestrów zabytków, pod warunkiem ich utrzymania i konserwacji, zgodnie z przepisami o ochronie zabytków, gdyż jak dowiedziono w drugiej części niniejszej interpretacji część nieruchomości posiadana przez Wnioskodawcę zajęta jest na prowadzenie działalności gospodarczej.

Niniejsza interpretacja została wydana w oparciu o stan faktyczny przedstawiony przez Wnioskodawcę, a co za tym idzie przedmiotowe postępowanie interpretacyjne ograniczono wyłącznie do udzielenia pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego w okolicznościach stanu faktycznego podanego przez Stronę we wniosku. Związanie organu interpretacją dotyczy jedynie dokonanej wykładni przepisu podatkowego wyłącznie w kontekście stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę. Nie oznacza to, iż w przypadku dokonania w toku postępowania podatkowego innych ustaleń, Organ będzie musiał zająć stanowisko zbieżne z dokonaną wcześniej interpretacją.

Biorąc pod uwagę powyższe tutejszy Organ postanawia jak w sentencji.

POUCZENIE

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Niniejsza interpretacja po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Od niniejszej interpretacji przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Katowice w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu interpretacji (art. 53 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz.U. z 2017r. poz. 1369).

Skargę można wnieść po wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie, chyba że skargę wnosi prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka. Przez wyczerpanie środków zaskarżenia należy rozumieć sytuację, w której stronie nie przysługuje żaden środek zaskarżenia, taki jak zażalenie, odwołanie lub ponaglenie, przewidziany w ustawie. Jeżeli stronie przysługuje prawo do zwrócenia się do organu, który wydał decyzję z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona może wnieść skargę na tę decyzję bez skorzystania z tego prawa (art. 52 ww. ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi).